

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267550336.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Kostelig Roos oc Lof fick Kronen i Salomons tiide,
Som til zierlig behof, i Templen liuste saa viide:
Skickelsen deilig var, men længer Liuset ej vared,
Præsternis Oliekar der til blef aldrig u-spared.
Evide Gud, hvad Roos, vil Dagens Klarhed fortiene,
Baade som fra oc hoos skin ofver guld det reene,
Hører oc aldrig op, men Liuset dejlig oc klare,
Ofverskin Dal oc Top, saa længe Verden skal vare.
Skulde det vær' ej got, som Godhed selfver mon giøre,
Være foruden Spot, hves Viisdommen self mon udføre;
Got var Liuset dernest, for egen Skickels' hin klare,
Klarhed er altid bæst, oc liigest Englenis Skare.
Liuset end siges got, for sin udretninger goode,
Verdens deilige Slot, for dig u-siunlig her stoode:
Verdens underlig Ting, af hvilke Skaberen kændis,
Ginge du vel omkring, om Liuset aldrig optændis.
Liuset er allerbæst, for det af Skaberen priisis,
Som veed oc allermeest, hvad meest skal ære beviisis;
Hvad nu Skønheden self, saa højt mon rose med ære,
Acter mand saare vel, det kand ej skønnere være.
Lifliger Øjentrøst, ô Sandheds skønneste Moder,
Phosphori søøde Røst, oc nærmest' Englenis Broder,
Præctig *Darii Sool*, oc du *Sysigambis* saa herlig,
Træder du nu af Stooel, du Qvinde tuctig oc ærlig: